

Õpilased mineviku jälgedel

Päide vallakool — Kloodi Algkooli eelkäija

Paatna ja Kloodi küla vanemad elanikud on jutustanud palju meie kooli ajaloost. Nende käest saime teada, et selle eelkäijaks oli Päide vallakool. Viimane asus Haljala poole viiva maantee ääres Kloodi kuusiku serval. Maja — korralik pappkatusega puuhoone — ehitati 1895. a. Kahjuks ei ole kõnealust kunagi pildistatud, vanas kroonikaraamatus on ainult selle umbkaudne plaan.

Kool oli 3-klassiline ja õpetajaid oli üks. Neist mäletavad vanemad inimesed Johannes Uustalut, Karl Markust ja Eduard Vildet. Eriti kiitvalt räägitakse viimasest, kes tuli siia 1906. a. Tema ajal õpetati koolis peale usuõpetuse veel eesti keelt, aritmeetikat, geograafiat, ilukirja, laulmist ja ajalugu. 1910. a. organiseeris Vilde õppereisi Tallinna. Sinna sõideti koos Torma kooliga. Kord olevat Vilde lastele isegi näidendi selgeks õpetanud.

Kui algas Esimene maailmasõda, kutsuti õpetaja Vilde sõjaväkke. Enam nii tublit pedagoogi ei leitud. Koolimaja jäeti ilma remondita, tõrvapappkatus lagunes, laed langesid sisse. Vald pidi peagi uued ruumid muretsema. Endise Paatna koolimaja kohta tähistavad praegu vaid üksik kuusk teelahkmel ja väike kivivare põllu keskel.

NIGUL SILLAPERE,
Kloodi Algkooli IV kl. pioneer

Mälestusi vanast õpetajast

Naabruses elav vanatädi jutustas meile endisest kooliõpetajast Antist.

Kui Ant siia, Tammiku kooli, tuli, oli ta alles 20-aastane noormees. Siin abiellus ta eelmise õpetaja tütre Lüsaga, pidas koolitalu ja õpetas lapsi terve 46 aastat.

Ta oli väga range ja nõudlik mees; tahtis, et lapsed selle 3—4 aastaga omandaksid eluaegse tarkuse. Kui ikka ei osanud oma tükki, siis oli kärkimist ja paukumist mis hirmus. Joonlaud löi välku mõnegi sõrmedel, ja söömata jättis, suuremate pahanduste puhul pani aga nurga põlvili. Kui lapsed ta ära pahandasid, pörutanud vana Ant rusikaga kartsile, nii et süüdlaste põlved värisenud veel poolel koduteel.

Aga õppeedukus oli hea. Ja ega õpetaja alati ka riienud — laste väiksemate vigurite ja kelmustükkide peale ta ainult muigas heatahtlikult.

Ei olnud tema ajal niisuguseid suuri ja valgeid klassiruumi, ei seliseid koolipinke kui nüüd. Ei olnud ka niisugust internati ja kaetud lauda. Või veel keetjat! Igaüks säristas ise oma soolaliha õpetaja pliidil või nosis kotist, mis ema kaasa pani. Magati ka siinsamas õpetaja köögis puukoikudes või põrandal. Hommikul koristati asemed jälle ära. Aga küll oli siin igasuguseid söödikuid!

Eks need lapsed ikka tüüdanud ja väsitanud, aga kui nad kevadel koolist lahkusid, seisis vana Ant pisarsilmil akna juures...

SIRJE PUIERAST,
Tammiku Algkooli IV kl. pioneer

Palju on veel välja selgitada

Eelmisel sügisel hakkas meie kodulooring uurima oma kooli ajalugu. Kõigepealt otsustasime välja selgitada, missugustes majades on töötatud. Alustasime sellest, et vestlesime õppeasutuse kauaaegse juhataja Mart Olveti abikaasaga. Ta jutustas meile järgmist:

1912. aastal asus kooli eelkäija — 3-klassiline rahvakool — Pikas (praeguses Kalinini) tänavas majas nr. 29. Selle lõpetamise järel võidi edasi õppida linnakoolis (end. kreiskool). Samal aastal asutati Rakvere gümnaasium ja rahvakooli ruumid anti tollele, kusjuures esimene kolis nüüd Pikk tänav 65 asuvasse Reinvaldi majja ja sealt järgmisel aastal jälle uude paika. — Pikk tänav 64. Selles majas kuulusid õppeasutusele peale klassiruumi veel poiste riiteruum ja õpetajakorter. 1918. aastal, saksa okupatsiooni perioodil, tuli siitki ajutiselt lahkuda. Kõik Rakvere koolid käisid nüüd koos Tartu tänava koolimajas, kus muidugi õiget õppetööd ei olnud võimalik teha.

1927. aastal saadi lõpuks uus maja, kus me praegugi õpime. Kodulooring jätkab kooli ajaloo uurimist. On veel palju küsimusi, mis vajavad selgitamist.

R. MULLA,
Rakvere I 8-kl. Kooli ajaloo-
kodulooringi liige